

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (tretji senat)

z dne 19. januarja 2005*

V zadevi T-387/03,

Proteome Inc., s sedežem v Beverlyju, Massachusetts (Združene države), ki jo zastopajo M. Edenborough, barrister, C. Jones, A. Brodie in C. Loweth, solicitors,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopata P. Bullock in S. Laitinen, zastopnika,

tožena stranka,

zaradi tožbe, vložene zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 25. avgusta 2003 (zadeva R 0707/2002-4), in odločbo preizkuševalca z dne 21. junija 2002, s katero je bila zavrnjena registracija besedne znamke BIOKNOWLEDGE,

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (tretji senat),

v sestavi J. Azizi, predsednik, M. Jaeger in F. Dehousse, sodnika,
sodni tajnik: H. Jung,

na podlagi tožbe, vložene v tajništvu Sodišča prve stopnje 25. novembra 2003,

ob upoštevanju odgovora na tožbo, predloženega tajništvu Sodišča prve stopnje
13. februarja 2004,

na podlagi obravnave 9. septembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- ¹ 2. marca 2000 je družba Proteome Inc. (v nadaljevanju: tožeča stranka) na podlagi Uredbe Sveta št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), s spremembami, pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila prijavo znamke Skupnosti.

- 2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je beseda BIOKNOWLEDGE.
- 3 Blago in storitve, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 9, 16 in 42 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil spremenjen in dopolnjen, in, za vsakega izmed teh razredov, ustrezajo sledečemu opisu:
- razred 9: „Baze podatkov v fizični in elektronski obliki, ki podajajo informacije glede organizmov in programi za iskanje, pridobivanje, zbiranje, organiziranje, vodenje, analizo, posredovanje in/ali vključitev podatkov v informacijske arhive v elektronski obliki, vključno z računalniškimi bazami podatkov“;
 - razred 16: „Tiskarski izdelki vključno z vodniki, priročniki glede informacijskih arhivov o organizmih“;
 - razred 42: „Informacijske in računalniške storitve, in sicer razvoj in/ali omogočanje dostopa do baz podatkov, ki vsebujejo podatke glede organizmov in pripadajoči programi“¹.
- 4 Z dopisom z dne 6. julija 2001 je preizkuševalec UUNT tožečo stranko obvestil, da ocenjuje, da zahtevana znamka ni v skladu s členom 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94. Preizkuševalec je tožečo stranko tudi obvestil, da ima za predložitev pripomb v zvezi s tem na voljo dvomesečni rok.

1 — Tožba, točka 3.

- 5 Tožeča stranka je pripombe predložila 31. avgusta 2001.
- 6 Z odločbo z dne 21. junija 2002 je preizkuševalec, v skladu s členom 38 Uredbe št. 40/94, na podlagi člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94, zavrnil prijavo znamke.
- 7 Tožeča stranka je zato v skladu s členom 59 Uredbe št. 40/94 pri UUNT vložila pritožbo.
- 8 Z odločbo z dne 25. avgusta 2003, ki je bila tožeči stranki vročena 15. septembra 2003 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), je četrti odbor za pritožbe UUNT to pritožbo zavrnil, zato ker beseda BIOKNOWLEDGE opisuje zadevno blago in storitve in nima razlikovalnega učinka.

Predlogi strank

- 9 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbi ugodi;

— razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe;

- razveljavi odločbo preizkuševalca z dne 21. junija 2002;

- UUNT vrne prijavo znamke Skupnosti zaradi njene objave;

- UUNT naloži plačilo stroškov tožeče stranke, ki so nastali v zvezi s to tožbo, pritožbo pred odborom za pritožbe ter v postopku pred preizkuševalcem.

10 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbo zavrne;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

- 11 Uvodoma je treba v tem primeru šteti, da je dejanski namen predlogov tožeče stranke razveljavitev izpodbijane odločbe in to, da Sodišče prve stopnje iz te razveljavitve izpelje vse pravne posledice. Treba je poudariti, da je UUNT na obravnavi navedel, da se odpoveduje prerekanju dopustnosti zahtevka tožeče stranke za razveljavitev odločbe preizkuševalca.

- 12 V bistvu tožeča stranka navaja tri očitke, ki jih je mogoče razvrstiti v dva tožbena razloga. Namen prvega tožbenega razloga dokazati kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94. Drugi tožbeni razlog pa se nanaša na kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94.²

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94

- 13 Prvi tožbeni razlog, na katerega se sklicuje tožeča stranka, ima dva dela. V prvem delu tožeča stranka meni, da je znamka BIOKNOWLEDGE preveč nejasna in nedoločena, da bi temu izrazu dala opisno naravo glede na zadevno blago in storitve. V drugem delu tožeča stranka meni, da naj bi odbor za pritožbe za presojo opisne narave znamke neupravičeno uporabil svoje poznavanje zadevnega blaga in storitev.

Nejasnost in nedoločnost besede BIOKNOWLEDGE

– Navedbe strank

- 14 Tožeča stranka meni, da naj bi odbor za pritožbe storil podobno napako, kot je bila ugotovljena s sodbo Sodišča prve stopnje glede besede EASYBANK (sodbe Sodišča prve stopnje z dne 5. aprila 2001 v zadevi Bank für Arbeit und Wirtschaft proti UUNT (EASYBANK), T-87/00, Recueil, str. II-1259, točke od 26 do 33). Po zgledu odločitve v tej sodbi naj bi bila beseda BIOKNOWLEDGE preveč nejasna in nedoločena, da bi temu izrazu dala opisno naravo glede na zadevno blago in storitve.

² – Tožba, točka 12.

- 15 Še več, izraz „Bioknowledge“ naj bi bil nedavno ustvarjen in naj ne bi imel jasnega, splošno določenega in sprejetega pomena. Tožeča stranka tako sklepa, da naj omenjena beseda ne bi bila opisna, zlasti ne glede zadevnega blaga in storitev.
- 16 Tožeča stranka dodaja, da v vsakem primeru beseda „knowledge“ ne bi mogla biti element ali sestavni del, ki opisuje besedo BIOKNOWLEDGE. Pravzaprav naj bi beseda „knowledge“ v angleškem jeziku pomenila vedenje ali seznanjenost, pridobljeno z izkušnjami, pa tudi skupek informacij neke osebe ali še teoretično in praktično razumevanje nekega predmeta, jezika itd. Ti različni pomeni po mnenju tožeče stranke kažejo na to, da se beseda „knowledge“ razlikuje od besede „information“ in *a fortiori* od nosilca, na katerem je ta podatek shranjen, oziroma sredstev, s katerimi je ta podatek posredovan uporabniku³.
- 17 Opirajoč se na sodbo, ki jo je Sodišče prve stopnje izdalo 27. februarja 2002 v zadevi Eurocool Logistik proti UUNT (EUROCOOL) (T-34/00, Recueil, str. II-683, točka 38), UUNT meni, da je mogoče presojo opisnosti neke znamke opraviti samo glede na zadevno blago in storitve in glede na to, kako to znamko razume upoštevena javnost.⁴
- 18 V tem primeru, ob upoštevanju blaga in storitev, za katere je bila zahtevana registracija, UUNT meni, da ciljna javnost obsega strokovnjake s področja medicine, farmacije ali drugih znanosti o živih bitjih (bioloških znanosti) in s področja nege v celotni Evropski uniji⁵.
- 19 Če bi bila ta javnost soočena z besedo BIOKNOWLEDGE, uporabljeno v zvezi z zadevnim blagom in storitvami, bi po mnenju UUNT iz nje sklepala, da so blago in storitve namenjeni posredovanju ali da se preprosto nanašajo na biološke podatke⁶.

3 — Tožba, točka 14.

4 — Odgovor na tožbo, točka 11.

5 — Odgovor na tožbo, točka 13.

6 — Odgovor na tožbo, točka 14.

- 20 Poleg tega naj bi izraz „knowledge“ pomenil tudi specifične podatke o neki temi. Kolikor so proizvodi in storitve tožeče stranke viri bioloških podatkov ali jih posredujejo, naj bi obstajala jasna in neposredna zveza med zahtevano znamko in zadevnimi proizvodi in storitvami⁷.
- 21 UUNT s tem v zvezi poudarja, da struktura obravnavanega besednega znaka obsega predpono „bio“, pogosto uporabljeno pri tvorbi sestavljenih besed na znanstvenem in tehničnem področju, in običajni angleškega izraz „knowledge“⁸. UUNT dodaja, da naj te strukture zadevni potrošniki ne bi mogli zaznati kot neobičajno, ker naj bi bila v skladu z angleškimi pravili o tvorbi besed⁹.
- 22 Glede trditve tožeče stranke, ki temelji na dejstvu, da naj bi bil izraz „Bioknowledge“ nedavno ustvarjen, UUNT navaja, da iz sodne prakse izhaja, da dejstvo, da kakega izraza ni v slovarju, ni odločilno, ker je pomemben način, na katerega ta izraz razume ciljna javnost¹⁰.

– Presoja Sodišča prve stopnje

- 23 Iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 izhaja, da se znaki in podatki, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo lastnosti blaga ali storitev, za katere je zahtevana registracija, po sami naravi štejejo za neustrezne za izpolnitev funkcije znamke kot označbe izvora, kar pa ne vpliva na možnost pridobitve razlikovalnega učinka z uporabo, ki je določena v členu 7(3) te iste uredbe. S tem, da prepoveduje registracijo takih znakov ali podatkov kot znamke, člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 zasleduje cilj, ki je v javnem interesu, in sicer, da lahko znake ali podatke, ki opisujejo lastnosti blaga in storitev, za katere je bila zahtevana registracija, vsi prosto

7 — Odgovor na tožbo, točka 15.

8 — Odgovor na tožbo, točka 16.

9 — Odgovor na tožbo, točka 17.

10 — Odgovor na tožbo, točka 19.

uporabljajo. Ta določba zato preprečuje, da bi bili taki znaki ali podatki zaradi njihove registracije kot znamke pridržani enemu samemu podjetju (sodba Sodišča z dne 23. oktobra 2003 v zadevi UUNT proti Wrigley, C-191/01 P, Recueil, str. I-12447, točki 30 in 31).

- 24 V tem pogledu so znaki in podatki, na katere se nanaša člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, tisti, ki lahko pri običajni uporabi s stališča potrošnika, služijo za označitev proizvoda ali storitve, kot je tisti, za katerega je bila zahtevana registracija, bodisi neposredno bodisi z omembo ene izmed njegovih bistvenih lastnosti (sodba Sodišča z dne 20. septembra 2001 v zadevi Procter & Gamble proti UUNT, C-383/99 P, Recueil, str. I-6251, točka 39). Zato je mogoče presojo opisne narave znaka opraviti zgolj glede na zadevno blago in storitve in glede na to, kako ta znak razume upoštevna javnost (sodba Sodišča prve stopnje z dne 3. decembra 2003 v zadevi Audi proti UUNT (TDI), T-16/02, Recueil, str. II-5167, točka 27).
- 25 Uvodoma je treba poudariti, da tožeča stranka narobe bere sodbo EASYBANK, točka 14 zgoraj, ko meni, da naj bi bila v tem primeru in po vzoru odločitve v omenjeni sodbi „znamka“ BIOKNOWLEDGE „preveč nejasna in nedoločena“, da bi temu izrazu dala opisno naravo glede na zadevno blago in storitve.
- 26 Sodišče prve stopnje je v sodbi EASYBANK, točka 14 zgoraj, izraza „nejasno“ in „nedoločeno“ namreč uporabilo samo za natančno opredelitev zveze, ki obstaja med pomenom obravnavane besede in zadevnimi storitvami. V tem pogledu je Sodišče prve stopnje navedlo, da „se zdi zveza, ki obstaja med pomenom besede EASYBANK, in storitvami, ki jih lahko zagotovi spletna banka, preveč nejasna in nedoločena, da bi temu izrazu dala opisno naravo glede na omenjene storitve“ (točka 31 sodbe). Sodišče prve stopnje v tej sodbi torej obravnavane znamke ni označilo za „preveč nejasno in nedoločeno“, kot to navaja tožeča stranka.

- 27 Dalje, prvi del prvega tožbenega razloga v glavnem temelji na dejstvu, da je odbor za pritožbe napačno sklenil, da je zahtevana znamka opisna, še zlasti da opisuje zadevno blago in storitve. S tem v zvezi je torej treba preučiti očitek tožeče stranke.
- 28 V tem primeru je, kot to v točki 11 izpodbijane odločbe poudarja odbor za pritožbe, ugotovljeno, da so proizvodi in storitve namenjeni strokovni javnosti s področja medicine, farmacije in drugih znanosti o živih bitjih, kot tudi s področja nege.
- 29 Beseda BIOKNOWLEDGE je sestavljena iz predpone „bio“ in besede „knowledge“.
- 30 Predpona „bio“, kot pravilno v točki 9 izpodbijane odločbe poudarja odbor za pritožbe, izhaja iz grškega *bios*, ki pomeni „življenje“. Ta element je povzet v tvorbo številnih besed, ki imajo zvezo z „življenjem“. Umeščen v kontekst upoštevne javnosti v tem primeru, element „bio“ vstopa v tvorbo besed, ki imajo zvezo z živečimi organizmi (na primer „biologija“).
- 31 Kar zadeva besedo „knowledge“, ena izmed njenih opredelitev, kot pravilno poudarja UUNT, ustreza specifičnemu podatku o neki temi. Tožeča stranka tej opredelitvi kot taki ni nasprotovala, temveč je nasprotovala samo sklepu, ki ga je na tej podlagi naredil UUNT.
- 32 Iz tega razloga, in ob upoštevanju opredelitve upoštevne javnosti v tem primeru, skupna postavitev izrazov „bio“ in „knowledge“ za tvorbo besede BIOKNOWLEDGE pripelje do sklepa, da ima ta beseda najmanj en možen pomen, in sicer enega ali več specifičnih podatkov o živečih organizmih, kar so podatki, lastni tem organizmom. Na tem mestu je treba glede besednega znaka spomniti, da je treba njegovo

registracijo v skladu s členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 zavrniti, če z najmanj enim od svojih potencialnih pomenov označuje lastnost zadevnega blaga ali storitev (sodba UUNT proti Wrigley, točka 23 zgoraj, točka 32).

- 33 Sodišče prve stopnje je poleg tega glede izraza, ki vsebuje element „bio“, pojasnilo, da „s tem, da je akronim BioID sestavljen iz okrajšav, ki so del besedišča referenčnega jezika [to je angleškega jezika], ne pomeni odstopanja glede na leksikalna pravila tega jezika in zato njegova struktura ni neobičajna“ (sodba Sodišča prve stopnje z dne 5. decembra 2002 v zadevi BioID proti UUNT (BioID), T-91/01, Recueil, str. II-5159, točka 28). V obravnavanem primeru dejstvo, da je beseda BIOKNOWLEDGE predstavljena v eni sami besedi, torej ne spreminja razumevanja, ki ga lahko ima o njej upoštevena javnost. S tem v zvezi je treba upoštevati, da poleg upoštevnih angleško govoreče javnosti znanstveni krogi pogosto uporabljajo angleščino.
- 34 Opisi razredov blaga in storitev, ki jih obsega registracija, se vsi sklicujejo na „organizme“, to je na enega izmed sestavnih delov („bio“) obravnavane besede. Poleg tega blago in storitve, na katere se nanaša zahteva za registracijo, obsega bodisi sredstva, s katerimi so shranjeni podatki, bodisi proizvode ali storitve, ki omogočajo dostop do teh podatkov. Iz tega izhaja, da zadevno blago in storitve vsebujejo informacije o organizmih ali omogočajo dostop do njih.
- 35 Kolikor upošteveno javnost sestavljajo strokovnjaki znanosti o živih bitjih in s področja nege, je treba ugotoviti, da zveza, ki obstaja med možnim pomenom besede BIOKNOWLEDGE, opisanim v točki 32 zgoraj, in zadevnimi proizvodi in storitvami, ni preveč nejasna in nedoločena. Ravno nasprotno, s stališča upoštevnih javnosti med pomenom te besede in lastnostmi zadevnih proizvodov in storitev obstaja zveza, ki je dovolj neposredna in konkretna.

- 36 Dalje, ker se besede „knowledge“ v skladu z opredelitvijo, navedeno v točki 32 zgoraj, ne da jasno razlikovati od besede „information“, *a fortiori* velja, kot to navaja tožeča stranka, da se jo da razlikovati od nosilca, na katerem so shranjeni podatki.
- 37 Končno, beseda BIOKNOWLEDGE, kot je predložena za registracijo, ne vsebuje drugih elementov ali drugih podatkov, ki bi lahko ovrgli to ugotovitev. Enako velja glede predstavitve oziroma razporeditve izrazov, ki to besedo sestavljajo.
- 38 Trditvi tožeče stranke, da naj bi bila beseda BIOKNOWLEDGE izraz, ki je bil nedavno ustvarjen in naj torej ne bi imel jasnega, splošno določenega in sprejetega pomena, v tem pogledu ni mogoče slediti.
- 39 Kar zadeva razlikovalni učinek neke besede, spojitev dveh izrazov brez kakršnekoli grafične ali semantične spremembe ne pomeni nobene dodatne lastnosti, zaradi katere bi bil lahko znak kot celota ustrezen za razlikovanje storitev tožeče stranke od storitev drugih podjetij. Okoliščina, da beseda kot taka ni navedena v slovarjih – bodisi kot ena sama beseda ali kako drugače – v nobenem pogledu ne spreminja te presoje (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 12. januarja 2000 v zadevi DKV proti UUNT (COMPANYLINE), T-19/99, Recueil, str. II-1, točka 26, in z dne 26. oktobra 2000 v zadevi Harbinger proti UUNT (TRUSTEDLINK), T-345/99, Recueil, str. II-3525, točka 37).
- 40 Poleg tega je Sodišče prve stopnje, kot je navedeno zgoraj (točka 33), glede akronima BioID pojasnilo, da ta izraz, sestavljen iz večih elementov, ne odstopa od leksikalnih pravil angleškega jezika in zato nima neobičajne strukture.

- 41 V obravnavanem primeru, kot pravilno poudarja UUNT, strukture besede BIOKNOWLEDGE zadevni potrošniki ne morejo razumeti kot neobičajno, ker je v skladu z angleškimi pravili za tvorbo besed. To je toliko bolj res, saj upoštevna javnost združuje strokovnjake, ki so navajeni uporabe dveh izrazov, ki sestavljata besedo BIOKNOWLEDGE. Kljub temu da, kot to navaja tožeča stranka, je bila ta beseda nedavno ustvarjena, ima en možen pomen, ki je za upoštevno javnost dovolj jasen, in omogoča označitev bistvenih lastnosti zadevnih proizvodov in storitev.
- 42 Upoštevaje vse te elemente je treba ugotoviti, da beseda BIOKNOWLEDGE opisuje proizvode in storitve, za katere je zahtevana registracija. Odbor za pritožbe torej s tem, da je presodil, da ta beseda v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 s stališča upoštevne javnosti lahko služi za označitev bistvenih lastnosti proizvodov in storitev, navedenih v prijavi znamke, ni napačno uporabil prava.
- 43 Zato je treba prvi del prvega tožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

Neupravičena uporaba poznavanja blaga in storitev s strani odbora za pritožbe

– Navedbe strank

- 44 Tožeča stranka navaja, da je odbor za pritožbe uporabil svoje poznavanje predlaganega blaga in storitev za presojo, ali je beseda BIOKNOWLEDGE zajeta s členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.

- 45 Takšna presoja *post facto* je po mnenju tožeče stranke nedopustna, ker naj bi to poznavanje dopolnjevalo informacijo, ki jo vsebuje besedni znak. Brez tega poznavanja pa naj odbor ne bi mogel ugotoviti, da beseda vsebuje opisne znake ali podatke.¹¹
- 46 Tožeča stranka dodaja, da če je bilo merilo, ki ga je uporabil odbor za pritožbe, pravilno, v nobenem primeru znak BIOKNOWLEDGE ne bi posredoval jasne in nedvoumne informacije o bistvenih lastnostih ponujenih proizvodov in storitev (v nasprotju s tem, kar naj bi bilo navedeno v točki 13 izpodbijane odločbe)¹².
- 47 UUNT odgovarja, da tožeča stranka pozablja temeljno načelo, po katerem se lahko presoja opisne narave nekega znaka opravi samo glede na zadevne proizvode in storitve. Tako je odbor za pritožbe pri presoji opisne narave besede v kontekstu zadevnih proizvodov in storitev uporabil ustrezno merilo in nikakor ni zlorabljal svojega poznavanja opisa proizvodov in storitev, da bi na tej podlagi prišel do pristranske ugotovitve¹³.

– Presoja Sodišča prve stopnje

- 48 Kot je že bilo poudarjeno glede uporabe člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, je mogoče presojo opisne narave znaka opraviti zgolj glede na zadevno blago in storitve in glede na to, kako ta znak razume upoštevna javnost (sodba TDI, točka 24 zgoraj, točka 27).

11 – Tožba, točka 17.

12 – Tožba, točka 18.

13 – Tožba, točka 22.

- 49 V nasprotju s tem, kar navaja tožeča stranka, se je torej odbor za pritožbe v tem primeru pri presoji, ali je treba registracijo besede BIOKNOWLEDGE zavrniti na podlagi člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, pravilno skliceval na zadevne proizvode in storitve.
- 50 Glede trditve tožeče stranke, da znak BIOKNOWLEDGE ne posreduje jasne in nedvoumne informacije o bistvenih lastnostih ponujenih proizvodov in storitev, pa razlogi v zvezi prvim delom prvega tožbenega razloga dopuščajo sklep, da je nasprotno s stališča upoštevnosti javnosti obstajala dovolj neposredna in konkretna zveza med pomenom besede BIOKNOWLEDGE in lastnostmi zadevnih proizvodov in storitev. Zato je treba tudi tozadevno trditev tožeče stranke zavrniti.
- 51 Iz teh razlogov je treba drugi del prvega tožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen, zaradi česar se prvi tožbeni razlog zavrne v celoti.

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94

- 52 Ker je bil prvi tožbeni razlog zavrnjen in ker za to, da se zadevni znak ne registrira kot znamka Skupnosti, zadošča, da je podan eden izmed absolutnih razlogov za zavrnitev, naštetih v členu 7(1) Uredbe št. 40/94 (sodba Sodišča z dne 19. septembra 2002 v zadevi DKV proti UUNT, C-104/00 P, Recueil, str. I-7561, točka 29), ni treba preučiti drugega tožbenega razloga tožeče stranke, ki temelji na kršitvi člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94.
- 53 Glede na vse navedeno je treba tožbo zavrniti.

Stroški

54 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se stranki, ki s predlogi ni uspela, naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka s predlogi uspela, se ji naloži plačilo stroškov, kot jih je priglasil UUNT.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (tretji senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.**

Azizi

Jaeger

Dehousse

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 19. januarja 2005.

Sodni tajnik

Predsednik

H. Jung

J. Azizi